

Capul lui Băsescu vrem!

Și uite-așa, ca în vremurile bune ale camarilelor boierești din Principate, am găsit iarăși țapul ispășitor al momentului. Și, tot în buna tradiție a politichiei nord-dunărene, ne-am coalizat cu toții să îl răstignim. Și ce dacă suntem acum avanpostul estic la Uniunii Europene? Și ce dacă ne-am tîrît pîn-a ajunge acolo pe coate și pe genunchi și ne-am milogit pe la cancelariile europene, convinși că nu merităm, de fapt, să fim incluși în clubul select al țărilor bogate și civilizate ale Uniunii? Sîntem acum gata să le oferim europenilor blazați circul politic al micilor noastre nevroze, mîndrii idioate și maimuțăreli democratice. Pînă la urmă și pînă la coadă, nu tot bătrînii noștri spun cu ironie amară că lupu-și schimbă părul, da' năravul ba? Iară noi, românii, sîntem, deh, la Porțile Orientului, dacă vi-l amintiți pe clarvăzătorul Raymond Poincaré, avocatul companiei austriece Offenheim, cu ocazia celebrului scandal al concensiunii de căi ferate din anii '80 ai secolului al 19-lea. Poincaré a ajuns mai tîrziu președintele Franței. Noi sîntem tot acolo.

Dincolo de vina sau ne-vina președintelui României în cazul misivei, spectacolul dat de vulturii care se luptă pentru putere în juru-i este dezgustător. De la primul ministru a cărei bărbăție a fost pusă adeseori sub semnul întrebării și care are, în fine, șansa să arate că, ei bine, e mare și tare, pînă la clica pesedist-iliesciană care de mult căuta o formulă să atace serios puterea, și la inevitabilii și perenii cațavenci peremiști și peciști, care nu știu cum să facă să prindă și ei odată marele ciolan, inamicul public numărul unu

a devenit Băsescu. Și nu susțin că președintele nu trebuie atacat serios atunci când face greșeli. În fond și la urma urmei, nimeni nu e și nu ar trebui să fie mai presus de lege. Ceea ce mă umple de cumplită amărăciune este pe de o parte cirul ieftin oferit de scena politică românească, maniera țătească în care fiecare își pune poalele-n cap și strigă-n gura mare, iar pe de alta, faptul că acest circ este privit avid de publicul european, care are oricum mari îndoieli asupra dorinței și capacității de civilizare a societății românești. În România nu ne mai lipsește clasa politică, dar clasei politice cu siguranță îi lipsește clasa.

Dar vă propun să ne imaginăm că președintele Băsescu va fi suspendat din funcție. Ce va urma? Un interimat politic, schimbări de legi organice (din nou?), haos politic? Asta în condițiile în care economia românească pare a avea acum o bună șansă de redresare serioasă, investițiile străine se bat ca să intre în țara noastră, leul e stabil în raport cu dolarul și euro, etc. Instabilitatea politică nu cred că va avea vreun efect benefic asupra nici uneia dintre cele enumerate mai sus. Să nu uităm, că, de voie sau de nevoie, avem „cazier” și nume rău: am naționalizat în 1948 și am alungat investitorii în 1990. Ei au tot veni înapoi, dar nu e România chiar raiul pe pământ din punct de vedere economic. La numai câteva ore cu avionul mai la est, piețe enorme își așteaptă banii și sînt flămînde după investiții. Ba mai mult guvernele acelor țări oferă avantaje enorme celor care aduc capital străin pe piețele lor.

Să sperăm că nu avem a ne teme de nimic. Că, pînă la urmă, rațiunea va prima asupra mîndriei țîfnoase și sterile și dialogul politic va rezolva blocada la care este supus acum președintele. Iar dacă nu, implicațiile pe termen lung sînt greu de prevăzut.